

А. В. СЕМЕНИШИН,
кандидат юридичних наук, науковий співро-
бітник НДІ правового забезпечення іннова-
ційного розвитку НАПрН України

МОДЕРНІЗАЦІЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ: ПОСТАНОВКА ПИТАННЯ

У статті проаналізовано теоретико-правові засади формування предмета дослідження інноваційно-технологічної безпеки. Розглянуто фактори та загрози, що впливають на стан інноваційно-технологічної безпеки згідно з законодавством України. Визначено співвідношення змісту категорій «економічна безпека» та «інноваційно-технологічна безпека», узагальнено основні наукові підходи до окреслення змісту забезпечення економічної безпеки.

Ключові слова: інноваційно-технологічна безпека, економічна безпека, загрози інноваційно-технологічній безпеці, економічна політика.

Постановка проблеми. Складна внутрішня соціально-економічна ситуація, триваючі воєнні дії на території країни, а також прихована анексія Криму – частини української суверенної території з його промислово-економічним потенціалом, деформація світового міжнародно-правового порядку суттєво скорегували стратегічні засади розвитку України на найближчі десятиліття. Як виявилось, ні чинна система нормативно-правових актів безпекового характеру, ні система нормативно-правових актів, що передбачають порядок і відповідальних суб'єктів за дотримання нормативно-правових актів сфери національної безпеки, реально не спроможні забезпечити своєчасну, швидку, достатню, адекватну, гарантовану реакцію на наявні виклики і загрози державному суверенітету, територіальній цілісності та, де-факто, й існуванню самої держави. Зазначений факт обумовлює доцільність докорінного перегляду всієї системи правового забезпечення національної безпеки та її складових. Формування дійсно ефективного правового механізму забезпечення економічної та інноваційно-технологічної безпеки є надзвичайно важливими та пріоритетними проблемами для існування української державності, обумовленими викликами сьогодення. Право, як універсальний регулятор, і юридична наука у поєднанні з іншими галузями знань мають відігравати вирішальну роль у створенні і доведенні до досконалості такого правового механізму.

Мета роботи – дослідити правові засади модернізації інноваційно-технологічної безпеки в Україні. Для досягнення цієї мети необхідно вирішити взаємопов'язані **завдання**: 1) зіставити основні ви-

значення поняття «інноваційно-технологічна безпека», з'ясувати її основні ознаки; 2) дослідити співвідношення змісту категорій «економічна безпека» та «інноваційно-технологічна безпека»; 3) проаналізувати основні загрози економічній інноваційно-технологічній безпеці, що визначені законодавцем; 4) дослідити і проаналізувати особливості оборонно-промислової політики в Україні у напрямі зміцнення економічної та інноваційно-технологічної безпеки.

Об'єктом дослідження є система організаційно-господарських відносин сфери публічного правового порядку, що виникають із базової функції держави до самозбереження і полягають у підтриманні у належному стані та розвитку її економічного й інноваційно-технологічного потенціалу. **Предметом дослідження** є правове забезпечення інноваційно-технологічної безпеки в Україні.

Аналіз останніх досліджень. Більшість дослідників обраної проблематики зосереджували свою увагу виключно на економічних або на окремих інноваційно-технологічних аспектах питання, створенню ж комплексного правового забезпечення економічної та інноваційно-технологічної безпеки в Україні практично не приділялось уваги. Серед українських фахівців, які займались дослідженням окремих аспектів інноваційно-технологічної безпеки, варто відзначити Є. Білоусова, І. Бінько, В. Гейця, В. Горбуліна, О. Давидюка, Д. Задихайла, В. Мунтіяна, М. Сунгуровського, В. Шеховцова, праці яких фактично поклали початок вивченню зазначеного комплексу питань за часів незалежності України.

Виклад основного матеріалу. Численні теоретико-правові дослідження містять посилання на особливий взаємозв'язок національної і економічної безпеки. Втім, на думку фахівців із сфери теорії держави і права, базовою категорією виступає суверенітет із характерними його ознаками – верховенство, єдність і неподільність, незалежність і рівноправність, невідчужуваність. Державний суверенітет розглядається як верховенство державної влади щодо будь-якої іншої влади в суспільстві, та її незалежності від будь-якої іншої влади за її межами. Державний суверенітет реалізовується через свої складові – економічну, інформаційну, безпекову тощо, в рамках втілення окремих суверенних прав [1].

Конституція України містить поняття «національна безпека України», що є ширшим щодо економічної безпеки і охоплює усі сфери життєдіяльності держави. Зокрема, національна безпека розглядається як системне явище, зміст якого охоплює взаємопов'язані види економічної, військової, інформаційної й інших видів безпеки. У той же час *економічна безпека* держави обумовлюється її *економічним суверенітетом*, тобто економічною незалежністю держави, що ґрунтується на праві органів державної влади самостійно вирішувати внутрішньо- і зовнішньоекономічні питання в інтересах розвитку всього українського народу і його державності.

Відстоюючи оцінку ролі економічної безпеки як визначальної складової системи національної та міжнародної безпеки, зазначимо, що переважна частина вирішення усіх глобальних та локальних проблем на національному і міжнародному рівні лежить саме в економічній площині, і, з одного боку, критичний стан економіки, який у т. ч. безпосередньо впливає на соціально-психологічний стан населення, обумовлює можливість виникнення загроз в інших сферах національної безпеки, а з другого – саме стан економічного розвитку країни визначає рівень фінансування виконання державних програм по забезпеченню необхідного рівня безпеки по всіх напрямках [2, с. 8–9].

Питання економічної безпеки має бути повністю враховано при формуванні та реалізації *економічної політики* держави за міжгалузевими напрямами. Згідно зі ст. 10 Господарського кодексу України виділені основні напрями економічної політики держави, до яких відносяться структурно-галузєва політика, інвестиційна, амортизаційна, політика інституційних перетворень, цінова, антимонопольно-конкурентна, бюджетна, податкова, грошово-кредитна, валютна та зовнішньоекономічна політика [3].

Як нами уже зазначалось, структурно-галузєва економічна політика повинна детальніше розкриватись або в ст. 10 ГК України, або окремими статтями

ГК України, а до її норм необхідно включити перелік усіх галузей господарювання, де держава планує реалізовувати особливу економічну політику, за допомогою надання цим сферам спеціального правового статусу на рівні Господарського кодексу [4]. Це також дасть змогу врахувати особливості правового забезпечення національних інтересів у сфері економічної політики та інноваційно-технологічного розвитку.

Різновидами економічної політики в структурно-галузєвому вимірі можемо вважати як промислову політику в цілому, так і окремі специфічні її складові – оборонно-промислову політику, промислову політику у галузях авіабудування, суднобудування, машинобудування, автомобілебудування та виробництва космічної техніки тощо. Як відзначили фахівці РНБО України, промислова політика повинна сприяти забезпеченню економічної незалежності та підтриманню високого рівня національної безпеки, створенню виробництв з новітніми технологіями, формуванню сприятливого інвестиційного клімату, підвищенню конкурентоспроможності вітчизняної продукції та життєвого рівня народу, покращанню економічної ситуації, інтеграції національної економіки в світове господарство в інтересах української державності [5].

Забезпечення державного суверенітету, в тому числі економічного, спирається на комплексну державну політику у сфері економічної та інформаційної безпеки, оборонно-промислового комплексу, територіальної оборони, зовнішньої політики та здійснюється на основі Закону України «Про основи національної безпеки України» № 964-IV від 19 червня 2003 р. [6], який визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності.

До основних загроз у науково-технологічній сфері зазначеним Законом віднесено:

- наростаюче науково-технологічне відставання України від розвинутих країн;
- неефективність державної інноваційної політики, механізмів стимулювання інноваційної діяльності;
- низька конкурентоспроможність продукції;
- нерозвиненість внутрішнього ринку високотехнологічної продукції та відсутність його ефективного захисту від іноземної технічної і технологічної експансії;
- зниження внутрішнього попиту на підготовку науково-технічних кадрів для наукових, конструкторських, технологічних установ та високотехнологічних

підприємств, незадовільний рівень оплати науково-технічної праці, падіння її престижу, недосконалість механізмів захисту прав інтелектуальної власності;

– вплив учених, фахівців, кваліфікованої робочої сили за межі України.

Ще один фундаментальний нормативно-правовий акт з питань національної безпеки – Стратегія національної безпеки України, що затверджена Указом Президента України № 105 від 12 лютого 2007 р. в редакції Указу Президента України № 389/2012 від 8 червня 2012 р. [7], вказує, що *загрозами інноваційно-технологічній безпеці* є недостатність науково-технологічного розвитку, слабозвиненість національної інноваційної системи, недостатньо ефективне використання науково-технологічного потенціалу, використання іноземних науково-технологічних розробок замість вітчизняних.

Тож, на нашу думку, вищезазначені загрози мають стати ключовими питаннями при дослідженні *проблеми* інноваційно-технологічної безпеки України.

Часто дослідники ототожнюють інноваційно-технологічну безпеку і науково-технологічну безпеку, але таке трактування дещо звужує предмет інноваційно-технологічної безпеки, зміщуючи акценти у бік науки. Втім, на наше переконання, у сучасному вимірі основним показником розвитку науки є здатність генерувати нові знання та інновації, а також їх впроваджувати у конкретних висококонкурентних технологіях, що потім мають успішно пройти етап комерціалізації. Сама наука заради науки на сьогодні – це вже непідйомна стратегія для державного бюджету України. А розвинуте інноваційне середовище якраз і визначає технологічність економіки. Тож більш доречним є використання поняття «інноваційно-технологічна безпека», яка і має бути досліджена найперше з точки зору своєї інноваційної природи.

Розглянемо існуючі визначення науково-технологічної безпеки.

Так, В. Буравльов розглядає *науково-технологічну безпеку* як ступінь захищеності життєво важливих інтересів суспільства і держави від нераціонального розвитку [8].

Т. В. Черницька пропонує розглядати *науково-технологічну безпеку* як стан науково-технологічного та виробничого комплексів національної економіки, що забезпечує належне відтворення національної інноваційної системи; здатність до генерування позитивних якісних зрушень в економіці, досягнення та підтримки міжнародної конкурентоспроможності країни; спроможність протистояти внутрішнім і зовнішнім загрозам, а також гарантувати державну незалежність за рахунок власних інтелектуальних і технологічних ресурсів [9].

Останнє визначення, на нашу думку, найбільш повно розкриває інноваційну природу інноваційно-технологічної безпеки, яка тісно пов'язана зі створенням та ефективним функціонуванням національної інноваційної системи – спеціального організаційно-правового комплексу, системи генерації знань і технологій, що об'єднує зусилля всієї науки за проблемним принципом. Тож для цього мають бути, поперше, чітко визначені напрями розвитку науки в Україні, належним чином профінансовані дослідження та, по-друге, їх результати мають бути захищені державою.

Вважаємо, що саме такий точковий підхід дозволить в Україні здійснити технологічний ривок та зайняти конкурентоздатне місце у світовій економіці, перейти до шостого технологічного укладу. Як зазначає Л. Антоненко, ступінь технологічного розвитку визначає конкурентоспроможність країн на світовому ринку. На сьогодні за цим індексом Україна належить до слабкорозвинутих країн. Для української економіки характерною є занадто висока матеріалоемкість та енергоемкість. Унаслідок цього рентабельність промислових підприємств в умовах економічного росту низька, без надання економічних преференцій – на рівні 5%. В економіці нашої країни майже повністю відсутні технології шостого технологічного устрою, частка п'ятого устрою становить менше 10%, а найпоширенішими є четвертий та третій технологічні уклади [10], що були створені вже понад 35–45 років назад.

У доповіді міністра оборони перед Парламентом Великобританії під назвою *National Security Through Technology: Technology, Equipment, and Support for UK Defence and Security* (Національна технологічна безпека: технології, обладнання та підтримка захисту і безпеки Сполученого Королівства) за 2012 рік наголошується, що загрозами національній безпеці Великобританії є не тільки більш досконале озброєння, але і також інноваційне та майстерне використання вже доступних технологій цивільного призначення, що можуть бути легко придбані на відкритих ринках іншими. Британці вбачають за необхідне слідувати кращим світовим технологіям виробництва та визначити пріоритети для забезпечення своїх власних технічних можливостей, інфраструктури і науково-дослідних організацій до рівня розвитку інноваційно-технологічної сфери своїх союзників [11].

Для кращого розуміння сутності технологічних переваг, яких намагаються досягнути високорозвинуті країни, щоб таким чином зміцнити свою власну інноваційно-технологічну безпеку, розглянемо визначення поняття «технології».

На нашу думку, на сьогодні найбільш вдалим є визначення технології, яке запропонував О. Давидюк, згідно з яким *технологія* розглядається як суспільно-економічний феномен, представляє собою актив суб'єкта господарювання, що є закритою системою послідовно взаємопов'язаних та взаємодіючих компонентів, а саме: виробничих методів і процесів; відомостей про послідовність окремих виробничих операцій, що ґрунтуються на результатах науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, зафіксованих у проєктній документації; охоронних документах, що підтверджують правомірність використання об'єктів права інтелектуальної власності, які входять до її складу; а також втілених у механізмах, устаткуванні, приладах тощо, нерозривно пов'язаних між собою матеріальними, енергетичними, інформаційними зв'язками, які в результаті дозволяють реалізувати спільну мету – виробництво нового продукту чи надання нової послуги, які за своїм впливом на систему економічних відносин підвищують науково-технічний рівень виробництва, включаючи рівень його технологічного укладу та пов'язані з настанням різноманітних соціальних наслідків [12].

Варто відзначити, що інноваційно-технологічна безпека тісно пов'язана із поняттям *економічної безпеки* та в певній мірі обумовлена нею. Таким чином, підтримання на належному рівні економічної безпеки дозволить зменшити і ризики погіршення інноваційно-технологічної безпеки. Деякі вчені (В. Геєць, М. Кизим) взагалі схильні розглядати інноваційно-технологічну безпеку як складовий елемент економічної безпеки.

Як зазначає Є. Білоусов, економічне зростання розвинених країн було досягнуто при вкладенні інвестицій в освоєння нових технологій, модернізацію інноваційної сфери, тому реалізація національних інтересів і *забезпечення економічної безпеки України можливі тільки на основі динамічного й стійкого*

зростання економіки та розвитку інноваційної сфери. Важливою передумовою покращення сучасного стану розвитку економіки та підтримання економічної безпеки держави є забезпечення впровадження в зазначені сфери інноваційних продуктів та новітніх технологій. З цією метою є необхідним підтримання відповідного рівня інвестицій та створення належного нормативно-правового регулювання [13].

На думку американського вченого Miles Kahler, суттєво змінила визначення економічної безпеки в сучасному світі *глобалізація*, адже з'явилися нові ризики поширення економічної нестабільності. Саме глобалізація призвела до збільшення торговельних потоків та трансферу технологій внаслідок зростання міжнародної торгівлі і наукової кооперації, що також стимулює активізацію незаконних потоків капіталу і фінансово-економічних ризиків через національні кордони. З другого боку, національні фінансові кризи стають міжнародними у глобальному вимірі, що загрожує зменшенню економічної безпеки країн, а також окремих регіонів [14].

З наведеного можна зробити висновок, що скорочення фінансування (або критично низьке, на рівні менше за 1% ВВП) науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт неминуче призводить до згорання інноваційної та науково-технічної діяльності, стагнації розвитку інноваційних галузей економіки, втрату конкурентоздатності у глобальному середовищі.

Висновки. Таким чином, перебування економіки України протягом тривалого часу у кризовому стані із нікчемним фінансовим забезпеченням інноваційного розвитку її базових галузей, відсутність чіткої стратегії розвитку проривних технологій вимагають докорінно нового підходу до модернізації правового забезпечення національної економічної та інноваційно-технологічної безпеки і механізмів їх втілення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Байдін Ю. В. Державний суверенітет і його межі в умовах європейської інтеграції (питання теорії) : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / Ю. В. Байдін. – Х. : НУ «Юрид. акад. ім. Ярослава Мудрого», 2012. – 20 с.
2. Мірошніченко О. В. Визначальні функції системи національної економічної безпеки / О. В. Мірошніченко // Наук. вісн. Волин. держ. ун-ту. Економічні науки. – 2007. – № 12. – С. 8–11.
3. Господарський кодекс України № 436-IV від 16.03.2003 // Офіц. вісн. України. – 2003. – № 11. – Ст. 462.
4. Семенишин А. В. Оборонно-промисловий комплекс України: господарсько-правові аспекти реформування : монографія / А. В. Семенишин. – Х. : Юрайт, 2015. – 192 с.
5. Білько І. Технологічна безпека. Матеріали РНБОУ [Електронний ресурс] / І. Білько. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua>.
6. Про основи національної безпеки України : Закон України № 964-IV від 19.06.2003 // Відом. Верхов. Ради України. – 2003. – № 24. – Ст. 351.

7. Про Стратегію національної безпеки України : Указ Президента України № 105/2007 від 12.02.2007 в редакції Указу Президента України № 389/2012 від 08.06.2012 // Офіц. вісн. України. – 2012. – № 45. – Ст. 1749.
8. Буравльов С. П. Науково-технологічна безпека України в контексті глобалізації / С. П. Буравльов // Вісн. Нац. акад. наук України. – 2005. – № 3. – С. 32–40.
9. Черницька Т. В. Науково-технологічний компонент економічної безпеки держави / Т. В. Черницька // Вісн. КрНУ ім. Михайла Остроградського. – 2014. – № 1. – С. 18–28.
10. Антоненко Л. Технологічна безпека України у глобальному інноваційному просторі XXI сторіччя [Електронний ресурс] / Л. Антоненко // Вісн. Нац. ун-ту «Львівська політехніка». – Режим доступу: http://vlp.com.ua/files/03_34.pdf.
11. National Security Through Technology: Technology, Equipment, and Support for UK Defence and Security [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/27390/cm8278.pdf.
12. Давидюк О. М. Технологія як об'єкт господарсько-правового регулювання : монографія / О. М. Давидюк. – Х. : ФІНН, 2010. – 176 с.
13. Білоусов Є. М. Інноваційна сфера та економічна безпека держави (постановка проблеми) / Є. М. Білоусов // Право та інновації. – 2013. – № 4. – С. 5–14.
14. Miles Kahler. Economic security in an era of globalization. Definition and provision [Електронний ресурс] / Kahler Miles. – Режим доступу: <http://irps.ucsd.edu/assets/014/6745.pdf>.

REFERENCES

1. Baidin Yu. V. *Derzhavnyi suverenitet i yoho mezhi v umovakh yevropeiskoi intehtratsii* (pytannia teorii) (State Sovereignty and its Limits in Terms of European Integration (the Theory)), Yu. V. Baidin, Avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stup. kandyd. yuryd. nauk, 12.00.01, Kh., NU «Yuryd. akad. im. Yaroslava Mudroho», 2012, 20 p.
2. Miroshnychenko O. V. *Vyznachalni funktsii systemy natsionalnoi ekonomichnoi bezpeky* (Defining Features of the National Economic Security), O. V. Miroshnychenko, *Naukovyi visnyk Volynskoho derzhavnoho universytetu*. Ekonomichni nauky, 2007, No 12, pp. 8–11.
3. *Hospodarskyi kodeks Ukrainy* (Economic Code of Ukraine) No 436-IV vid 16.03.2003, *Ofits. visn. Ukrainy*, 2003, No 11 (28.03.2003), St. 462.
4. Semenishyn A. V. *Oboronno-promyslovyi kompleks Ukrainy: hospodarsko-pravovi aspekty reformuvannya* (Defense-Industrial Complex of Ukraine: Economic and Legal Aspects of Reform), Monohrafiia, A. V. Semenishyn, Kh., Yurait, 2015, 192 p.
5. Binko I. *Tekhnolohichna bezpeka* (Technological Safety) Materialy RNBOU Elektronnyi resurs, Rezhym dostupu: <http://www.niss.gov.ua>.
6. *Pro osnovy natsionalnoi bezpeky Ukrainy* (On National Security of Ukraine), *Zakon Ukrainy* No 964-IV vid 19.06.2003, *Vidom. Verkhov. Rady Ukrainy*, 2003, No 24, St. 351.
7. *Pro Stratehiiu natsionalnoi bezpeky Ukrainy* (On the National Security Strategy of Ukraine), *Ukaz Prezydenta Ukrainy* No 105/2007 vid 12.02.2007 v redaktsii Ukazu Prezydenta Ukrainy No 389/2012 vid 08.06.2012, *Ofits. visn. Ukrainy*, 2012, No 45 (22.06.2012), St. 1749.
8. Buravlov Ye. P. *Naukovo-tekhnohichna bezpeka Ukrainy v konteksti hlobalizatsii* (Scientific and Technological Security Ukraine in the Context of Globalization), *Visnyk Natsionalnoi akademii Nauk Ukrainy*, 2005, No 3, pp. 32–40.
9. Chernytska T. V. *Naukovo-tekhnohichnyi komponent ekonomichnoi bezpeky derzhavy* (Science and Technology Component of Economic Security) *Visnyk KrNU imeni Mykhaila Ostrohradskoho*, 2014, No 1, pp. 18–28.
10. Antonenko L. *Tekhnolohichna bezpeka Ukrainy u hlobalnomu innovatsiinomu prostori XXI storichchia* (Technological Security Ukraine in the Global Innovation Space XXI Century). *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnika»* Elektronnyi resurs, Rezhym dostupu: http://vlp.com.ua/files/03_34.pdf.
11. National Security Through Technology: Technology, Equipment, and Support for UK Defence and Security Elektronnyi resurs, Rezhym dostupu: https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/27390/cm8278.pdf.
12. Davydiuk O. M. *Tekhnolohiia yak obiekt hospodarsko-pravovoho rehuliuвання* (Technology as an Object of Economic and Legal Regulation), monohrafiia, O. M. Davydiuk, Kh., FINN, 2010, 176 p.
13. Bilousov Ye. M. *Innovatsiina sfera ta ekonomichna bezpeka derzhavy* (postanovka problemy) (Innovation and Economic Security of the State (Problem)), Ye. M. Bilousov, *Pravo ta innovatsii*, 2013, No 4, pp. 5–14.

14. Miles Kahler. Economic security in an era of globalization. Definition and provision Elektronnyi resurs, Rezhym dostupu: <http://irps.ucsd.edu/assets/014/6745.pdf>.

А. В. СЕМЕНИШИН

кандидат юридических наук, научный сотрудник НИИ правового обеспечения инновационного развития НАПрН Украины

**МОДЕРНИЗАЦИЯ ПРАВОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ
ИННОВАЦИОННО-ТЕХНОЛОГИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ В УКРАИНЕ:
ПОСТАНОВКА ВОПРОСА**

В статье проанализированы теоретико-правовые основы формирования предмета исследования инновационно-технологической безопасности. Рассмотрены факторы и угрозы, влияющие на состояние инновационно-технологической безопасности в соответствии с украинским законодательством. Определено соотношение содержания категорий «экономическая безопасность» и «инновационно-технологическая безопасность», обобщены основные научные подходы к разработке содержания обеспечения экономической безопасности.

Ключевые слова: инновационно-технологическая безопасность, экономическая безопасность, угрозы инновационно-технологической безопасности, экономическая политика.

A. V. SEMENYSHYN

Candidate of Legal Sciences, Researcher of the Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development of National Academy of Law Sciences of Ukraine

**LEGAL PROVISION OF INNOVATIVE-TECHNOLOGY
SECURITY MODERNIZATION IN UKRAINE:
FORMULATION OF THE PROBLEM**

Problem setting. Article is devoted to the legal analysis of innovative-technology security and economic security of Ukraine in current situation of war and the Crimean capture, to the influence of Ukrainian weak economy and actual problems in innovative-technology sphere to the national security matters. Article formulates the research problem and shows the possible ways of development of national and economic security.

Analysis of resent researches and publications. The following scientists were engaged in research of the specified question: O. Davudyuk, E. Bilousov, I. Binko, A. Miroschnichenko, M. Sungurovsky, V. Gorbulin and others.

Target of research. The aim of this work is to investigate the legal basis for the modernisation of innovative-technological safety in Ukraine.

Article's main body. Globalization influences the economic policy of every country nowadays, so it's necessary to develop in every independent state its own innovation cycle and innovative-technology policy legislative provision to minimise such risks.

In modern terms, the main indicator of science is the ability to generate knowledge and innovation, and to implement them in a highly specific technologies that then have to pass commercialization stage.

Innovative-technology security is closely connected with the creation and effective functioning of the national innovation system – a special complex of organizational and legal systems, generating knowledge and technology that combines the efforts of all science in problem principle. Providing new principles to legal provision of economic security could help to make a technological leap and then take place in a competitive global economy, go to the sixth class of technology.

Conclusions and prospects for the development. The article analyses the theoretical and legal basis for the formulation of the research subject to innovation and technological security. The factors and threats affecting the innovation-technological security in accordance with the Ukrainian legislation are well written but daily government policy hardly copes with it.

Key words: economic security, innovative-technology security, economic policy, threats to innovation and technological security.